

Minne från bygden

Av Mildred Johansson

Kärran har fyllts och det ges en stunds vila hos Pelle Söderstöm innan Pelle kommer med hästen och en tom "pärn-kärra". Farbror längst fram Johan Jansson en infödd Oppalabo gick bort vid 91 års åder. Övriga är Manne Selander, Märta Hägglund, Anna Lindberg, Elsa Sandin, Nelly Jansson, Margit Björkgren. Främre raden Signe Hillin Johan Jansson och artikelförfattaren Mildred Johansson född Eriksson.

Det är nu snart 45 år sedan jag flyttade från Hille. Vid en tillbakablick blir det förstås mest Oppala det handlar om.

Jag minns när det var två affärer i byn, "Lindbergs", ovanför storbacken där också Hedens bageri låg och Oppala Konsumtionsförening nedanför backen. Men det fanns flera möjligheter att handla. En man som hette Handel, åkte omkring med en låda på pakethållaren. Där fanns nödvändiga livsmedel som kaffe och socker. Han flyttade senare till Varva.

Det blev också grönsaksodlingar i byn med många arbetstillfällen. Trädgårdscentralens bil kom och hämtade produkterna och så var det torghandel på Fisktorget förstås.

Att tänka på Oppala utan potatisodling går inte. Vi plockade potatis dag ut och dag in på hösten. Några "kröp upp" potatisen, men annars gick vi efter sprättmaskinen.

Men det kom nya tider och hos Wretlins startade John Olsson maskinstation där var också Oskar Larsson och Nils Hedin.

En ny sorts potatisupptagare med tunna, provades hos Starnbergs en kväll, med många intresserade åskådare.

En händelse som våldsamt grep in i livet i byn var den stora stormfällningen över Gästrikland 3 januari 1954. Skogsarbetarna på orten räckte inte till för att ta reda på alla träden, innan virket blev förstört. Det kom huggare och körare från norra Hälsingland. I Oppala pratades det plötsligt Bjuråkersmål.

Vi fick veta namnen på många byar vi tidigare inte visste fanns. Karlarna var inkvarterade på gårdarna. Det var tre bröder Skarp, Halvar och Torsten Wallström, Harry Lust, Harald Fröjd, Göran Thyr, Hilmer Persson, Elving Frank och några jag inte minns namnen på.

De båda äldsta i gänget Fredrik Mejer och Tomtas-Olle, var färgstarka och roliga historie-berättare. En körare, Helmer Eriksson, hade sina hästar i Ol-Ols gamla stall. Men våren korn också det året och det var dags för alla att åka hem. I Oppala hade vi fått många nya vänner.

Sedan hade vi gökotta i Lindens hage att se fram emot. En högtidsstund i vacker omgivning.

[Hillebygden, Nr. 1, 2005]